



Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. gruodžio 4 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Nemokumo bylos – Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 – 3 straipsnio 1 dalis – Ieškiniai, kurie tiesiogiai kyla iš nemokumo bylos ar yra su ja glaudžiai susiję – Nekilnojamojo turto pardavimas ir hipotekos registracija – Bankroto administratoriaus pareikštas ieškinys dėl sandorių pripažinimo negaliojančiais – 25 straipsnio 1 dalis – Valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismų išimtinė jurisdikcija“

Byloje C-493/18

dėl 2018 m. gegužės 24 d. *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Prancūzija) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. liepos 26 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

UB

prieš

VA,

Tiger SCI,

WZ, veikiantį kaip UB bankroto administratorius,

Banque patrimoine et immobilier SA,

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija)

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Rodin, teisėjai D. Šváby ir K. Jürimäe (pranešėja),

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- UB, VA ir *Tiger SCI*, atstovaujama advokato J. Ghestin,
- *Banque patrimoine et immobilier SA*, atstovaujama advokato P. Spinosi,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos D. Colas, D. Dubois ir E. de Moustier,

* Proceso kalba: prancūzų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Wilderspin,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto [nemokumo] bylų (OL L 160, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191) 3 straipsnio 1 dalies ir 25 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant UB ginčą su VA, *Tiger SCI*, WZ, veikiančiu kaip UB bankroto administratorius, ir su *Banque patrimonie et immobilier SA* dėl nekilnojamojo turto, kuris iš pradžių priklausė UB, pirkimo–pardavimo sandorio ir hipotekos, kurią šiam turtui įregistravo UB, taip pat dėl WZ ieškinio, kuriuo siekiama pripažinti šiuos sandorius negaliojančiais bankrutuojančio skolininko turto atžvilgiu.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 1346/2000

- 3 Reglamento Nr. 1346/2000 2 ir 6 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(2) Tam, kad vidaus rinka veiktų tinkamai, reikia užtikrinti efektyvų ir veiksmingą tarpvalstybinių bankroto [nemokumo] bylų nagrinėjimą ir patvirtinti šį reglamentą minėtam tikslui įgyvendinti, kuris priskiriamas teisinio [teisminio] bendradarbiavimo civilinėse bylose srčiai pagal Sutarties 65 straipsnį.

<...>

(6) Laikantis proporcingumo principo, šis reglamentas turėtų apsiriboti nuostatomis, reguliuojančiomis bankroto [nemokumo] bylų iškėlimo jurisdikciją, ir tiesiogiai šių bylų pagrindu priimamais bei glaudžiai su jomis susijusiais teismo sprendimais. Be to, šiame reglamente turėtų būti numatytos nuostatos dėl minėtų sprendimų pripažinimo ir taikytinos teisės, taip pat atitinkančios šį principą.“

- 4 Šio reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas kolektyvinio bankroto [nemokumo] byloms, susijusioms su skolininko daliniu ar visišku teisės į turtą netekimu bei likvidatoriaus paskyrimu.“

- 5 Minėto reglamento 3 straipsnio „Tarptautinė jurisdikcija“ 1 dalyje nustatyta:

„1. Valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta, teismai turi jurisdikciją iškelti bankroto [nemokumo] bylą. Jei tai yra bendrovė arba juridinis asmuo, kai nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad jos pagrindinių turtinių interesų vieta yra jos registruota buveinė.“

6 To paties reglamento 4 straipsnyje numatyta:

„1. Išskyrus atvejus, kai šis reglamentas numato ką kita, bankroto [nemokumo] byloms ir jų pasekmėms taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta tokia byla, toliau vadinama „valstyb[e], kurioje iškelta byla“, teisė.

2. Valstybės, kurioje iškelta byla, teisė nustato tokios bylos iškėlimo sąlygas, jos eigą ir užbaigimą. Ji konkrečiai nustato:

<...>

m) taisyklės, susijusias su atvejais, kai visiems kreditoriams nepalankūs teisės aktai yra niekiniai, ginčytini arba negalima užtikrinti jų vykdymo.“

7 Reglamento Nr. 1346/2000 16 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„Bet kuris sprendimas iškelti bankroto [nemokumo] bylą, kuri pagal savo jurisdikciją, kaip numatyta 3 straipsnyje, priima valstybės narės teismas, pripažįstamas visose kitose valstybėse narėse nuo to momento, kai sprendimas įsiteisėja bankroto bylą iškėlusioje valstybėje [įsiteisėja valstybėje, kurioje iškelta nemokumo byla].“

8 Šio reglamento 25 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Teismo, kurio sprendimas dėl bylos iškėlimo pripažįstamas pagal 16 straipsnį, priimti sprendimai, susiję su bankroto [nemokumo] bylos eiga ir užbaigimu, bei šio teismo patvirtinti kompromisiniai kreditorių ir skolininkų susitarimai taip pat yra pripažįstami be tolesnių formalumų. <...>

Pirmoji dalis taip pat taikoma teismo sprendimams, kylantiems tiesiogiai iš bankroto [nemokumo] bylos ir glaudžiai su ja susijusiems, net jei juos priima kitas teismas.

Pirmoji dalis taip pat taikoma sprendimams dėl apsaugos priemonių, kurių imamasi po to, kai buvo pateiktas pareiškimas iškelti bankroto [nemokumo] bylą.“

Reglamentas (EB) Nr. 44/2001

9 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42; klaidų ištaisymas OL L 290, 2014, p. 11) 1 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies b punkte nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Jis ypač netaikomas mokesčių, muitinių arba administraciniams byloms.

2. Šis reglamentas netaikomas:

<...>

b) bankrotui, nemokių bendrovių arba kitų juridinių asmenų likvidavimo procesams, teisminėms priemonėms, kompromisiniams susitarimams ir panašioms byloms;

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 Pagal Vokietijos teisę įsteigta bendrovei *Wirecard* kreipusis į Jungtinės Karalystės teismą, 2008 m. rugpjūčio 7 d. šis teismas priėmė sprendimą dėl Nyderlandų piliečio UB turto išaldymo. Tuo metu UB buvo buto ir pastato Prancūzijoje savininkas.
- 11 2008 m. rugpjūčio 22 d. UB ir jo sesuo VA pas notarą Prancūzijoje pasirašė skolinio įsipareigojimo dokumentą, juo UB pripažino pareigą sumokėti VA 500 000 EUR sumą pagal įvairias paskolas, įsipareigojo gražinti šią sumą ne vėliau kaip iki 2017 m. rugpjūčio 22 d. ir įregistravo VA naudai Prancūzijoje esančio buto ir pastato hipoteką.
- 12 2010 m. kovo 18 d. ir 24 d. abu šiuos nekilnojamojo turto objektus UB pardavė už atitinkamai 395 000 EUR ir 780 000 EUR *Tiger*, kurią 2010 m. vasario 25 d. įsteigė VA, turinti 90 % šios bendrovės akcijų.
- 13 2011 m. gegužės 10 d. *Croydon County Court* (Kroidono grafystės teismas, Jungtinė Karalystė), remdamasis Reglamentu Nr. 1346/2000 ir atitinkamomis Jungtinės Karalystės bankroto teisės nuostatomis, paskelbė UB bankrotą jo paties prašymu. 2011 m. liepos 1 d. WZ buvo paskirtas UB bankroto administratoriumi; paskyrimas įsigaliojo nuo 2011 m. liepos 6 d.
- 14 WZ prašymu 2011 m. spalio 26 d. *Croydon County Court* (Kroidono grafystės teismas) leido WZ kreiptis į Prancūzijos teismus, pirma, kad, jis galėtų užregistruoti nutartį dėl bankroto paskelbimo, ir, antra, kad būtų priimtas sprendimas pripažinti, jog šio sprendimo 12 punkte nurodytas nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoris ir VA naudai įregistruota šio turto hipoteka (toliau – nagrinėjami pirkimo–pardavimo sandoris ir hipoteka) yra sandoriai, už kuriuos negauta realaus ar adekvataus atlyginimo, kaip tai suprantama pagal atitinkamas Jungtinės Karalystės bankroto teisės nuostatas. WZ siekė, kad būtų priimtas sprendimas, leidžiantis šį nekilnojamąjį turtą vėl priskirti prie bankrutuojančio UB turto, ketinant jį tvarkyti.
- 15 2011 m. gruodžio 12 d. WZ, veikiantis kaip UB bankroto administratorius, kreipėsi į *Tribunal de grande instance de Paris* (Paryžiaus apygardos teismas, Prancūzija), kad į bylą būtų įtraukti UB, VA ir *Tiger*, ir siekė, kad nagrinėjamas pirkimo–pardavimo sandoris ir hipoteka būtų pripažinti negaliojančiais sandoriais bankrutuojančio skolininko turto atžvilgiu. *Banque patrimoine et immobilier* (Turto ir nekilnojamojo turto bankas, toliau – BPI), kuris finansavo minėtų nekilnojamojo turto objektų įsigijimą, įstojo į bylą.
- 16 Manydamas, kad UB neįvykdė įstatyme nustatytų įsipareigojimų, nes nepateikė pakankamai informacijos apie esamą nepaviešintą turtą, kurio vieta nebuvo Jungtinėje Karalystėje, *Croydon County Court* (Kroidono grafystės teismas) 2012 m. liepos 3 d. nutarė, kad automatinis bankroto patvirtinimo procedūros terminas sustabdomas, kol UB įvykdys šiuos įsipareigojimus. 2013 m. lapkričio 19 d. sprendimu tas teismas nusprendė panaikinti šį sustabdymą ir nurodė, kad šio sprendimo priėmimo data yra UB bankroto procedūros užbaigimo diena.
- 17 Tos pačios dienos sprendimu *Tribunal de grande instance de Paris* (Paryžiaus apygardos teismas, Prancūzija) nusprendė, kad nagrinėjami pirkimo–pardavimo sandoris ir hipoteka negalioja WZ, kaip UB bankroto administratoriaus, atžvilgiu, kiek tai susiję su likusių skolinių įsipareigojimų kreditoriams dydžiu. 2016 m. gegužės 13 d. sprendimu *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas, Prancūzija) ne tik patvirtino šį sandorių negaliojimą, bet ir nusprendė, kad neturi būti jokių negaliojimo apribojimų.
- 18 Dėl šio sprendimo UB pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui – *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Prancūzija). Dėl to paties sprendimo VA ir *Tiger* pateikė priešpriešinį kasacinį skundą; tą patį padarė ir WZ, veikiantis kaip UB bankroto administratorius. Grįsdami savo skundus UB, VA ir *Tiger* nurodo, kad pagal Reglamento

Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalį valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta, teismai turi jurisdikciją iškelti nemokumo bylą. Jie taip pat teigia, kad 2009 m. vasario 12 d. Sprendime *Seagon* (C-339/07, EU:C:2009:83) ir 2014 m. sausio 16 d. Sprendime *Schmid* (C-328/12, EU:C:2014:6) Teisingumo Teismas nusprendė, jog ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla, teismai turi jurisdikciją nagrinėti nemokumu grindžiamą ieškinį dėl sandorio nugalinimo. Tačiau UB, VA ir *Tiger* mano, kad šiuo atveju tik Jungtinės Karalystės teismai turėjo jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl nagrinėjamų pirkimo–pardavimo sandorio ir hipotekos pripažinimo negaliojančiais, nes UB nemokumo byla buvo iškelta Jungtinėje Karalystėje. Taigi *ex officio* nepripažindamas jurisdikcijos neturėjimo *Cour d'appel de Paris* (Paryžiaus apeliacinis teismas) pažeidė Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalį.

- 19 WZ teigia, kad pagrindinėje byloje Prancūzijos teismų tarptautinė jurisdikcija kyla iš 2011 m. spalio 26 d. *Croydon County Court* (Kroidono grafystės teismas) sprendimo, pagal kurį šis teismas leido jam pareikšti ieškinį Prancūzijos teismuose. Remiantis Reglamento Nr. 1346/2000 25 straipsnio 1 dalimi, šis sprendimas Prancūzijoje pripažįstamas be jokių papildomų formalumų.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalimi, matyti, kad valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismai turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl nemokumu grindžiamo ieškinio dėl sandorio nugalinimo. Vis dėlto šiam teismui kyla abejonių dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo ieškinio kvalifikavimo ir šios Reglamento Nr. 1346/2000 nuostatos ryšio su šio reglamento 25 straipsnio 1 dalimi, siekiant nustatyti teismą, turintį tarptautinę jurisdikciją nagrinėti pagrindinę bylą.
- 21 Tokiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* (Kasacinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismo paskirto bankroto administratoriaus ieškinys, kuriuo siekiama, kad šioje byloje kitoje valstybėje narėje esančio skolininkui priklausančio nekilnojamojo turto hipotekos registracija ir šioje valstybėje sudarytas šio nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoris būtų pripažinti negaliojančiais tam, kad šis turtas vėl būtų priskirtas prie skolininko turto, tiesiogiai kyla iš nemokumo bylos ir yra glaudžiai su ja susijęs?
 2. Jeigu atsakymas teigiamas, ar valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismai turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti šį bankroto administratoriaus ieškinį, ar, priešingai, šiuo tikslu jurisdikciją turi tik valstybės narės, kurioje yra turto buvimo vieta, teismai; ar ir kokiomis sąlygomis egzistuoja šių skirtingų teismų konkuruojanti jurisdikcija?
 3. Ar valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismo sprendimas, leidžiantis bankroto administratoriui pareikšti ieškinį kitoje valstybėje narėje, iš esmės priskiriamas teismo, kuriame iškelta nemokumo byla, jurisdikcijai, gali lemti tai, kad bus nustatyta šios kitos valstybės narės teismų jurisdikcija būtent dėl to, kad šis sprendimas gali būti laikomas sprendimu, susijusiu su nemokumo bylos eiga, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1346/2000 25 straipsnio 1 dalį, todėl, remiantis šia nuostata, gali būti pripažįstamas be tolesnių formalumų?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

- 22 Pirmuoju ir antruoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla, teismo paskirto

bankroto administratoriaus ieškinys, kuriuo siekiama, kad kitoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoris ir šio turto hipotekos registracija būtų pripažinti negaliojančiais visiems kreditoriams, yra priskiriamas prie išimtinės pirmosios valstybės narės teismų jurisdikcijos.

- 23 Pagal Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalį valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių interesų vieta, teismai turi išimtinę jurisdikciją iškelti pagrindinę nemokumo bylą (2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Reikia nustatyti, ar ši nuostata turi būti aiškinama taip, kad ši išimtinė jurisdikcija apima ir tokį ieškinį dėl anksčiau sudarytų sandorių, kuriais pažeidžiamos visų kreditorių teisės, pripažinimo negaliojančiais, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje.
- 25 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad remdamasis Reglamento Nr. 1346/2000 6 konstatuojamąja dalimi ir siekdamas užtikrinti šio reglamento veiksmingumą Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad pagal minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalį valstybės narės teismams, turintiems jurisdikciją iškelti nemokumo bylą, suteikiama tarptautinė jurisdikcija nagrinėti iš šios bylos tiesiogiai kylančius ir glaudžiai su ja susijusius ieškinius (šiuo klausimu žr. 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimo *F-Tex*, C-213/10, EU:C:2012:215, 26 ir 27 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 26 Taigi siekiant nustatyti, ar ieškinys patenka į valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla, teismų tarptautinę jurisdikciją, reikia nustatyti, ar šis ieškinys atitinka šiuos du kumuliacinius kriterijus.
- 27 Dėl pirmojo kriterijaus, siekiant nustatyti, ar ieškinys tiesiogiai susijęs su nemokumo byla, reikia pažymėti, kad iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog lemiamas veiksnys sprendžiant, prie kurios srities priskirtinas ieškinys, yra jo teisinis pagrindas, o ne procesinės aplinkybės, kuriomis šis ieškinys pareiškiamas. Laikantis tokio požiūrio reikia nustatyti, ar teisė arba prievolė, dėl kurios pareiškiamas minėtas ieškinys, numatyta bendrosiose civilinės ar komercinės teisės normose ar nukrypti leidžiančiose normose, konkrečiai taikomose nemokumo byloms (šiuo klausimu žr. 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Tünkers France et Tünkers Maschinenbau*, C-641/16, EU:C:2017:847, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 28 Dėl antrojo kriterijaus pažymėtina, kad siekiant nustatyti, ar ieškinys glaudžiai susijęs su nemokumo byla, suformuotoje jurisprudencijoje taip pat numatyta, kad ryšio tarp šio ieškinio ir nemokumo procedūros stiprumas yra lemiamas sprendžiant, ar reikia taikyti Reglamento Nr. 44/2001 1 straipsnio 2 dalies b punkte įtvirtintą išimtį (2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Tünkers France ir Tünkers Maschinenbau*, C-641/16, EU:C:2017:847, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 29 Antra, išnagrinėjęs atitinkamai reglamentų Nr. 44/2001 ir Nr. 1346/2000 taikymo sritis ir atsižvelgdamas į Reglamente Nr. 1346/2000 nurodytus tikslus, Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla, teismai, numatyti šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje, turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti tiesiogiai iš šios bylos kylančius ir su ja glaudžiai susijusius ieškinius (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 36 punktą).
- 30 Šiuo atveju iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo gautos informacijos matyti, kad, pirma, pagrindinėje byloje nagrinėjamo ieškinio teisinis pagrindas grindžiamas Jungtinės Karalystės teisės normomis, kurios konkrečiai susijusios su nemokumu. Antra, šį ieškinį pareiškė UB bankroto administratorius, vykdydamas bendrąją funkciją administruoti ir likviduoti bankrutuojančio skolininko turtą ginant kreditorių interesus; tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

- 31 Taigi valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismo paskirto bankroto administratoriaus ieškinys, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo siekiama, kad kitoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto hipotekos registracija ir šio nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoris būtų pripažinti negaliojančiais bankrutuojančio skolininko turto atžvilgiu, tiesiogiai kyla iš šios nemokumo bylos ir yra glaudžiai su ja susijęs.
- 32 Iš to, kas nurodyta šio sprendimo 27–31 punktuose, matyti, kad toks ieškinys priskiriamas valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismų išimtinai jurisdikcijai.
- 33 Šis pagrindimas negali būti ginčijamas remiantis tuo, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas ieškinys pateiktas dėl nekilnojamojo turto, kuris yra kitos valstybės narės nei ta, kurioje iškelta nemokumo byla, teritorijoje.
- 34 Iš tiesų Reglamente Nr. 1346/2000 nenumatyta jokios nuostatos, pagal kurią vietos, kurioje yra nekilnojamasis turtas, teismams būtų suteikiama tarptautinė jurisdikcija nagrinėti ieškinį, kuriuo siekiama šį turtą vėl įtraukti į bankrutuojančio skolininko turtą, nustatytą iškelus nemokumo bylą. Be to, visų tiesiogiai su nemokumu susijusių ieškinių sukoncentravimas valstybės narės, kurioje buvo iškelta tokia nemokumo byla, teismuose atitinka Reglamento Nr. 1346/2000 2 ir 8 konstatuojamosiose dalyse nurodytą tikslą – pagerinti tarpvalstybines pasekmes sukeliančių nemokumo bylų veiksmingumą ir operatyvumą (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 35 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla, teismo paskirto bankroto administratoriaus ieškinys, kuriuo siekiama, kad kitoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoris ir šio turto hipotekos registracija būtų pripažinti negaliojančiais visiems kreditoriams, yra priskiriamas prie išimtinės pirmosios valstybės narės teismų jurisdikcijos.

Dėl trečiojo klausimo

- 36 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1346/2000 25 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad sprendimu, pagal kurį valstybės narės, kurioje iškelta bankroto byla, teismas leidžia bankroto administratoriui pareikšti ieškinį kitoje valstybėje narėje, net jeigu jį nagrinėti yra šio teismo išimtinė jurisdikcija, tarptautinė jurisdikcija yra suteikiama tos kitos valstybės narės teismams.
- 37 Reglamento Nr. 1346/2000 25 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta, kad teismo, kurio sprendimas dėl bylos iškėlimo pripažįstamas pagal šio reglamento 16 straipsnį, priimti sprendimai, susiję su nemokumo bylos eiga ir užbaigimu, taip pat yra pripažįstami be tolesnių formalumų. Minėtos 1 dalies antroje pastraipoje patikslinta, kad pirma pastraipa taip pat taikoma teismo sprendimams, kylantiems tiesiogiai iš nemokumo bylos ir glaudžiai su ja susijusiems, net jeigu juos priima kitas teismas.
- 38 Vis dėlto Reglamento Nr. 1346/2000 25 straipsnio 1 dalis negali būti aiškinama taip, kad ji leistų suabejoti, ar valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla, teismų tarptautinė jurisdikcija nagrinėti ieškinius, kylančius tiesiogiai iš šios bylos ir glaudžiai su ja susijusius, yra išimtinė jurisdikcija.
- 39 Bet kuriuo atveju šiame straipsnyje numatyta supaprastinta sprendimų iškelti bylą pripažinimo ir vykdymo sistema, o ne tarptautinės jurisdikcijos suteikimo kitam teismui nei tas, kuris turi išimtinę jurisdikciją pagal Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalį, mechanizmas.

- 40 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 1346/2000 25 straipsnio 1 dalies antra pastraipa susijusi tik su teismo sprendimų, kurie tiesiogiai kyla iš nemokumo bylos ir yra glaudžiai su ja susiję, nepaisant to, kad juos priėmė kitas valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla, teismas, pripažinimu ir vykdymu. Taigi šia nuostata tik pripažįstama, kad egzistuoja galimybė, jog valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla pagal šio reglamento 3 straipsnio 1 dalį, teismai taip pat gali nagrinėti iš šios bylos tiesiogiai kylantį ir glaudžiai su ja susijusį ieškinį, nesvarbu, ar tai būtų teismas, kuris iškėlė bankroto bylą pagal to 3 straipsnio 1 dalį, ar kitas tos pačios valstybės narės teismas, turintis teritorinę ir dalykinę jurisdikciją (šiuo klausimu žr. 2018 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 41 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1346/2000 25 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad sprendimu, pagal kurį valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismas leidžia bankroto administratoriui pareikšti ieškinį kitoje valstybėje narėje, net jeigu jį nagrinėti yra šio teismo išimtinė jurisdikcija, tarptautinė jurisdikcija negali būti suteikiama tos kitos valstybės narės teismams.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto [nemokumo] bylų 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad valstybės narės, kurios teritorijoje buvo iškelta nemokumo byla, teismo paskirto bankroto administratoriaus ieškinys, kuriuo siekiama, kad kitoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoris ir šio turto hipoteka būtų pripažinti negaliojančiais visiems kreditoriams, yra priskiriamas prie išimtinės pirmosios valstybės narės teismų jurisdikcijos.**
- 2. Reglamento Nr. 1346/2000 25 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad sprendimu, pagal kurį valstybės narės, kurioje iškelta nemokumo byla, teismas leidžia bankroto administratoriui pareikšti ieškinį kitoje valstybėje narėje, net jeigu jį nagrinėti yra šio teismo išimtinė jurisdikcija, tarptautinė jurisdikcija negali būti suteikiama tos kitos valstybės narės teismams.**

Parašai.